

23.09.87 (kaheksakümne kaheksas päev)

Lõpetasin just arbuusi söömise, käed on külmad ja kirjutamine raskendatud. Kindlasti tekkib nüüd küsimus, et kust me need arbuusid saime. Pidime minema Volžskisse fluorograafi, ootasime tund aega number kaks bussi, seda aga ei tulnud ja me tulime tagasi roodu. Saime vaevalt sinelid seljast, kui meie rühmakomandör kapten Rudenko tuli meie juurde ja teatas, et kes tahab arbuusi. Muidugi olime kõik jaol. Terve rühma peale saime nii palju arbuuse, et tuli välja üks arbuus kahe peale. Lõikasime arbuusi neljaks ja ma sõin ära kaks tükki. Väga hea oli, nagu ikka see, mida harva saad.

Natuke veel mõtteid teie siiasõidu kohta. Erariideid ei ole tõesti mõtet kaasa võtta, sest ilmad on siin külmad ja ilma soojemate üleriideteta hakkama ei saa, see oleks aga tõesti eraldi komps ja milleks see. Mõte erariiete kohta tekkis siis, kui ilmad olid soojad ja oleks saanud vähesega hakkama. Ja kui siia tulete on tõesti parem kui võtate mingi toa eraisiku juures. Olen kuulnud, et siinsaamas üle tee sõjaväeosa vastas olevat maja, kus keegi üürivat tuba välja, eks püüa kohapeal uurida, ega ma ei tea ka selle kohta täpselt eriti midagi. Sa tuled ju hommikul siia ja sul on aega kuni lõunani, enne lõunat mind vaevalt välja lastakse.

Tuleb mainida, et raha saatmisega olete tõesti üle pingutanud, mul on praegu tervelt kakskümmend üks rubla, sellest peaks jätkuma kindlasti selle ajani, millal siia tulete. Ega meil neid raha raiskamise võimalusi ka nii väga ei ole, nii et praegu ei ole mõtet enam raha kirja vahele panna. Ja lepiks kokku veel ühes asjas, et kui kirja sees on raha, siis tehke kirja ülemisse paremasse nurka märk, sest paar viimast korda on raha teiste nähes kirja vahelt lihtsalt välja pudenenud. Ega sellest nüüd midagi ole aga endal on piinlik.

Oma viimastest tegemistest kirjutan peale õhtusööki, sest kohe me lähemegi sööma.

Olengi õhtusöögist tagasi, täna oli kartulipudru, seesama, mida kodus piimaga tehakse, siin käib see muidugi veega kartulipudrule oli tükk kala, kaks tükki valget ja kaks tükki musta leiba ning veel kruusitais teed. Seda siis nüüd söögist, aga ma lubasin rääkida oma tegemistest. Täna lõppes jälle üks kolmepäevane tehnika õppimise tsükkel. Meil on nimelt nii, et esmaspäeval, teisipäeval ja kolmapäeval oleme ninapidi tehnikas ja ülejäänud nädalapäevadel on tehniline osa. Nojah, füüsiline osa on iga päev. Tead kui vahva, jutumärkides, on osata kukkuda näiteks

asfaldile või killustikule? Seda ehk läheb veel kunagi elus vaja aga kõike muud, mida me õpime, loodan, et ei lähe mitte kunagi vaja.

Homme läheme ühe osa poistega uuesti fluorograafi, kirjutasin, et täna üritasime minna aga ei õnnestunud. Meid korjati roodu peale üks punt kokku ja käime nüüd igasugustes komisjonides, mida see tähendama peaks, ei oska arvata.

Lõppu veel ilmast, see on praegu külm, õppeväljakul oleme vatijopedes. Mõni päev tagasi ulus tuul ja sadas vihma, eks see ole sügis ja paremat ilma ei ole loota.

Lõpetan ja jään ootama kirja.